

Je to naprosto jisté - setkání s Ježíšem se nevyhneš

Mnoho věcí je nejistých. Možná že mnohem více, než si myslíme. Kdo z lidí se může podívat do budoucnosti? Ani jeden. Někdo o ní má nejasné představy, jiný zase důkladně propočtené plány. Avšak vždycky jde jen o rovnice s mnoha neznámými - o výpočty, které mohou vyjít, nebo ne. Ale kde najdeš člověka, v jehož srdci by nevyvstávaly touhy a přání vymalované těmi nejkrásnějšími barvami? Také toto však jsou pouhé mýdlové bublinky, hrající pestrými a slibnými barvami, které však pojednou a beze stopy mizí. Tiše, jako by ani nikdy nebyly. - Co bude s Tvým novým místem, s Tvým postupem v zaměstnání? Budeš dál v oblibě a ve vážnosti? Jak to vůbec bude s Tebou dále, anebo s lidmi, které máš rád? A s Tvým majetkem, s Tvými úsporami? Co z toho všeho bude? Je vůbec něco, s čím skutečně můžeš počítat, nač se můžeš spolehnout? Jak mnoho otazníků! Avšak jedno je jisté. Je něco, nač se můžeš skálopevně spolehnout. Ano, toto jedno je zcela jisté: jednou se budeš muset setkat s Pánem Ježíšem. Buď zde, anebo tam. Ježíši, Božímu Synu, se nevyhneš. Ať chceš anebo nechceš, ať v Něho věříš nebo nevěříš, ať Ho miluješ nebo nenávidíš, ať Ho ctíš anebo Jím pohrdáš - Jemu se nevyhneš. Ať Ti je lhostejný nebo ne, ať Ho hledáš anebo před Ním utíkáš, ať Jeho jméno vzýváš nebo se mu posmíváš - Jemu se nevyhneš. Ani když si snad myslíš, že smrtí bude všemu konec. Nebudeš se moci někam schovat. Můžeš třeba udělat opatření, aby Tvá smrtelná schránka jednou byla spálena a popel rozptýlen do všech světových stran, anebo aby byla podle jedné americké metody zmrazená na hluboce nízkou teplotu. Jedno je nezměnně jisté: setkání s Pánem Ježíšem se nevyhneš. Jednou dokonce budeš musit před Ním padnout na kolena, neboť Bible říká, že se před Ním skloní každé koleno (Epištola Filipským 2,10). Ano, opravdu každé. Také kolena lhostejných, chytráků, ateistů a pohrdačů. I kolena těch, kteří se v tomto životě klaněli jenom svému „já“ a svým modlám. A Bible také říká, že každý jazyk bude vyznávat, že Ježíš Kristus je Pán (Ep. Filipským 2,11). Považ: každý jazyk! Také jazyk posměvačů a těch, kteří Jeho svaté jméno zneužívali k rouhání a klení. Rovněž jazyk těch, kteří Jeho jméno bezmyšlenkovitě odříkávali, nebo kteří se s Ním vypořádali jako s nějakým dobrým člověkem, anebo dokonce jako s nějakým vymyšleným mýtem, pouhou náboženskou vybájenou osobou. Jedno je jisté: setkání s Ježíšem se nikdo nevyhne.

On má o Tebe zájem tam, kde právě jsi, a dnes

Ale Bůh Ti chce pomoci. Má pro Tebe slavnou zprávu. Nechce, aby Jeho Syn Ježíš Kristus se jednou s Tebou musel setkat jako Soudce, aby Tě musil kvůli Tvému svévolnému životu poslat do bezmezného tmy, do věčných výčitek svědomí a zavržení daleko od Boží tváře, jak o tom Bible tak vážně mluví (Ev. Marka 9,43-48). Bůh Tě má rád! Přeje si naopak, aby ses za svého života obrátil k Pánu Ježíši jako svému Spasiteli a následoval Ho pak jako Pána svého života. Ještě jsi nikdy nepocítil tu velikou pečující Boží lásku? Ještě jsi nikdy nepozoroval, jak ten svatý, věrný Bůh o Tebe usiluje? Jak Ti v tom či onom poželal? Anebo také jak občas skrytým způsobem zasahuje do nastavení kormidla Tvého života? Chce změnit neblahý kurs, a dát Tvému životu naprosto nový směr. Ohlédni se jen zpět a rozeznáš víc než jeden takový zásah do zaměření svého života. Tehdy to bylo ono Boží slovo, které Tě tak vážně napomínalo k pokání a obrácení. Anebo jak Tebou otřásla náhlá smrt Tvého přítele nebo příbuzného, jenž byl

smrti vyrván uprostřed kvetoucího života a nejpilnější tvůrčí práce! A pak si jistě vzpomeneš na nemoc, která Tě upoutala na lůžko, kdy jsi konečně měl tolik času a klidu zamyslet se nad svou cestou. To vše byly Boží zásahy do Tvého života, aby Tě přivedly k zamyšlení, k obrácení. Jak vynalézavá je Jeho láska, aby Tě zburcovala z nebezpečného spánku! Ano, vskutku je tomu tak: cesta do zkázy bývá přehrazována častými Božími zásahy. Jestliže nepříjdeš do nebe, bude příčinou jen to, že jsi se sám rozhodl raději jít dál po šikmé cestě, vedoucí do zahynutí, nežli uposlechnout Boha. Ale Bůh činil a dále činí, co jen může, aby Tě toho uchránil. Dříve než tam upadneš, bez povšimnutí přecházíš Bibli, působení modliteb věřících přátel, působení Ducha Svatého, celé hory logiky a kříž Ježíše Krista. Proto Ti je určena vážná prosba: Dej svou věc s Bohem do pořádku již zde na zemi! Neodkládej to na pozdější dobu. Tato věc opravdu nestrpí odkladu, spěchá. Zamysli se nad tím, že to svatého Boha stálo Jeho jediného Syna, abychom Ty i já mohli obdržet odpuštění hříchů. Bůh Jej na golgatském kříži stihl soudem, který my jsme zasloužili. Ale je třeba, aby tento Boží dar, tato Jeho nabídka zproštění viny, byla Tebou přijata. Jak? Tak, že konečně přestaneš s maskovací taktikou svého života a konečně dáš za pravdu pravdě, s vážností vyznáš Ježíši své hříchy a budeš Ho pak věrně následovat jako svého osobního Spasitele a Pána. To Ti dá pokoj, který přesahuje jakékoli lidské pomyšlení. Mohu Ti dosvědčit, že Tě to učiní radostným Božím dítětem. Pak budeš moci s důvěrou hledět vstříc budoucnosti, protože budeš vědět a každodenně se o tom budeš vždy znovu přesvědčovat, že Tě drží a vede mocná ruka Tvého Pána. Budeš moci mít jistotu, že Tě čeká věčná sláva. Odlož tedy všechna „kdyby“ a „ale“ a vezmi Ho za slovo! Uposlechni a přijmi Jeho přívětivé pozvání! Mluví k Tobě tam, kde právě jsi, a chce Tě dnes.

Slyš, Pán Ježíš Tebe volá: Proč jen otálíš? Často slyšels hlas ten libý: Kdy se obrátíš? Dlouho, dlouho váháš, meškáš; nač tak čekáš jen? Brzo život uplyne Ti, zajde spásy den. Proč jen váháš obrátit se? Ježíš volá Tě. Slyš hlas Jeho plný lásky, jak Tě něžně zve. Ó, zda myslíš, že dost času, až se zestaráš? Víš-li, zda snad už dnes v noci počtu nevydáš?

Tato nabídka platí všem

Ano, tato nabídka platí i Tobě. Dnes je nám sice nabízena spousta všelijakých věcí, takže všichni jsme v nebezpečí, že ztratíme pravou míru. Často už ani neumíme rozlišit mezi tím, co je opravdu důležité, a něčím, co je druhořadé anebo vůbec nepotřebné. Jsme stále v nějakém napětí. Nabízí se nám hojnost zboží a různých milých věcí, které v minulých dobách nebyly dopřány ani mnohému králi nebo císaři. Pokroky ve vědě a v technice nabyly netušeného rozsahu a přesahují naši představivost. Fyzikálnímu výzkumu se podařilo proniknout jak do nejmenších částic hmoty, tak do jejích největších celků. Zkoumáme tajemství atomového jádra a vysíláme do vesmíru kosmické lodi. Biologie se snaží odhalit základní stavební kameny života a prakticky využít nabytých poznatků. Mnohé, kdysi velice nebezpečné nemoci, dovedeme dnes úspěšně léčit. Po celém světě prosluli chirurgové, jimž se podařila transplantace lidského srdce. To vše nás velice a právem zaměstnává, nemluvě o řadě politických událostí. Demonstrace, rozsáhlé stávky, krvavé nepokoje, války a krize v nejrůznějších částech světa. Den co den přinášejí noviny zprávy o neštěstích a přírodních katastrofách, o vládních převratech, o spoustě zločinů. A nad tím vším skličující úzkost

před dokonale vypočítanou mašinérií zbraní jaderného, biologického anebo také chemického ničení. Byla zde někdy lidská generace, která byla vystavena tolikerým náporům? A to vše je v nejčerstvějším balení a napínavým způsobem dodáváno až do domu: tiskem, rozhlasem a televizí. Nemluvě o tom, co každého z nás zaměstnává zcela osobně: život rodiny, povolání a celá řada nejmenovaných starostí a těžkostí všedního dne. Zkrátka, den co den na nás doléhá přemíra věcí, které odvádějí naši pozornost nejrozličnějšími směry. A přitom to bývají i věci, které samy o sobě nemusí vždycky být špatné a hodné odsouzení. Ale jedno tu je přesto nebezpečné: Satanu, tomu velikému Božímu odpůrci se takto daří odvádět pozornost lidí někam jinam, přesunovat význam a důležitost věcí. V tomto směru je dnešní svět skutečně „potřeštěným“ světem. Protože na to, co je vůbec nejdůležitější, se při tom všem často zapomíná. Jeden vtipný člověk to kdysi vyjádřil takto: hlavní je, aby to hlavní zůstalo hlavním. Jenže co je hlavní? Toto: Přijmi Boží nabídku! Nejprve dej do pořádku svou věc s Bohem! Dej si otevřít oči, abys poznal, že tento svět je skrze ďábla (řecky diabolos = ten, jenž působí spletitost, zmatek) zmateným světem, a dej si nejprve opět do pořádku svůj světový názor! Pro Tebe není nejdůležitější, že dovedeme štěpit atomová jádra, že umíme přistát na Měsíci anebo transplantovat srdce, nýbrž aby Tvé srdce, to znamená Tvůj ži vot, se stalo od základu novým. Nic menšího Bůh s Tebou nezamýšlí. Bible říká, že je blahoslavený, kdo Ho hledá celým srdcem (Žalm 119,2). Proto Tě Boží slovo vybízí, abys Ho hledal, dokud může být nalezen (Izaiáš 55,6). To znamená nyní, dnes, dokud jsi živ. Co bude zítra, nemůžeš vědět. Ale dnes Bůh má s Tebou myšlenky o pokoji. A každému, kdo je upřímný, zaslibuje: „A hledající mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým. Dám se zajisté nalézt vám“ (Jeremiáš 29,13-14). A sám Pán Ježíš říká: „Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co bylo zahynulo“ (Ev. Lukáše 19,10). V tom jsi zahrnut i Ty. Ať jsi podle svého mínění velký hříšník anebo malý. Ať se samospravedlivě dovoláváš svých dobrých skutků a sám si chceš konstruovat žebřík do nebe, který k Tvému velikému překvapení povede právě opačným směrem, anebo ať jsi nevěrec či posměvač, patříš také mezi ony „zahynulé“. To je ovšem důvod, aby ses zhrozil. Ale může to být také důvod k radosti, když se Ti naprosto ujasní, že Boží nabídka spásy je určena právě i Tobě. Mohu Tě rozhodně ujistit: Bůh Tě hledá! Ale hledej Ho i Ty! Pak bude moci ještě dnes dojít k spasitelnému setkání. A co se k sobě hodí lépe, nežli srdce toužící po odpuštění a pokoji a Spasi tel, který Ti to oboje chce darovat?

Několik slov ateistům

Jeden německý básník současné doby vypravuje, že kdysi seděl u stejného stolu s několika mladými lidmi, kteří hovořili o Bohu a jiných náboženských otázkách. Sami se označovali za ateisty. Když jim chvíli naslouchal, řekl nakonec: „Pánové, jsou tři druhy ateistů: Jedni jsou hlubocí myslitelé, kteří se při studiu filozofických systémů staré i nové doby dostali na scestí a nakonec ztratili víru v Boha. Nevím, zda vás k tomu přivedlo takové studium.“ Ostýchavě řekli, že ne. „Nuže druhou skupinou jsou ti, kteří bez jakéhokoli vlastního úsudku, jako nějakí papoušci, bezmyšlenkovitě opakují něčí slova, která nejvíce slyšeli. Doufám, že k nim nepatříte.“ Živě přikývli, že ne. „Nuže třetí skupinu pak tvoří ti, kteří nemají dobré svědomí; v jejich životě je něco špatného, takže si musejí přát, aby svatý a spravedlivý Bůh nebyl. Proto se utěšují tvrzením: „Ne, žádný Bůh není; hřeš si jen dál podle libovůle!“ Čtvrtá skupina už, pánové, není...“ Když to dořekl, vstal z židle a opustil ty ateisty, kteří se za ním dívali s udivenými

obličej.

Dovol mi, abych se domníval, že nepatříš k ateistům „z hlouposti“ ani k těm „ze špatného svědomí“, ale k oněm, kteří na základě vlastního – a jak se domnívají – hluboce podloženého přemýšlení došli k závěru, že Bůh nemůže existovat. Společně krátce prozkoumáme tři námitky:

1) První otázkou, kterou ateisté v poslední době často kladou, je: „Kde je vlastně ten váš Bůh?“ Od startu první družice země, Sputnika 1, 1. října 1957 se vědě podařilo dosáhnout významných úspěchů při průzkumu vesmíru. Všechno se rozrostlo do obrovských rozměrů. Raketa Saturn V, použitá v projektu Apollo, měla užitečnou zátěž přes 100 tun a spotřebovala na každých 150 sekund startu 13,6 tuny pohonných hmot. Také výkonnost moderních dalekohledů je obrovská. Speciální čočka dalekohledu na hoře Palomar v Kalifornii, který byl dokončen po dvacetileté konstrukci r.1947, má průměr 5 m a váží 15,5 tuny. Dají se jím fotografovat i hvězdy, jejichž jasnost odpovídá plaménku svíčky ve vzdálenosti 64.000 km. A tak je znovu a vždy hlasitěji kladena otázka: „Kde je vlastně ten váš Bůh?“ Bible nám odpovídá, že Bůh přebývá ve světle, kam nikdo nemůže přijít (1. Ep. Timoteovi 6,16). Nedostane se tam tedy ani žádná družice nebo kosmická loď. Ani sebevětší dalekohled nikdy neumožní lidskému oku spatřit Boha. Neboť Bible říká o Bohu: „kterého žádný z lidí neviděl, aniž viděti může“ (1. Ep. Timoteovi 6,16). Už tak velikému muži, jakým byl Mojžíš, Bůh musel říci: „Nebudeš moci viděti tváře mé; neboť neužří mne člověk, aby živ zůstal“ (2. Mojžíšova kniha 33,20). Je nemožné, aby z prachu zrozený uviděl Nesmrtelného, a nezahynul. Proto jsou všechny ty výpovědi lidí naprosto správné, když tvrdí, že tam nahoře ve vesmíru Boha neviděli, nebe nenašli a žádného anděla nespatriili.

Profesor dr. Rohrbach, známý přírodovědec z mohučské univerzity, komentuje ona zjištění takto:

„Hledá-li někdo něco na nesprávném místě, nemůže se divit, když nic nenajde. Jestliže svou jablň v zahradě velmi důkladně prozkoumám a zjistím, že na ní nejsou žádné hrušky, asi se mi kdekdo vysměje. Stejně nelogický je ale výše uvedený závěr. Lidé hledají Boha a nebe a anděly na místě, kde je nemohou nalézt. Bůh bydlí v takovém světle, kam nikdo nemůže přijít. Kdo Ho nenašel ve vesmíru, nemá právo tvrdit, že Bůh neexistuje. Takový závěr je ve své vnitřní logice stejně nesmyslný, jako uvedený příklad s hruškami na jabloni.“

Profesor Rohrbach pak pokračuje:

„Bůh ovšem může být nalezen, ale jenom tam, kde se dává nalézt: ve Svém Slově. Tou jedinou cestou k Němu jest Ježíš Kristus; On je cestou k Otci, nikdo jiný. Kdo se vydá nějakou jinou cestou, aby hledal Boha, nesmí se divit, jestliže Ho nenajde. Nechť si nechá pomoci od lidí, kteří našli Boha v Jeho Slovu - v Ježíši Kristu.“ (Hans Rohrbach: „Přírodověda, světový názor, víra“, od str. 83; naklad. R.Brockhause, Kapesní příručky, sv. 117, 1967)

2) Mnozí vyvozují z nesporné skutečnosti, že na této zemi je příliš mnoho utrpení a nespravedlnosti, myšlenku, že Bůh nemůže existovat. Neboť – tak to říkají – je přece nemyslitelné, aby to všechno „dovolil“, kdyby existoval. Lidé, kteří takto usuzují, bývají často zatrpklí pro své osobní osudové rány a těžké zkoušky. Úplně ve svých myšlenkách zapomínají, že tento svět je padlé stvoření, to znamená, že už

vůbec není takový, jak ho Bůh obmýšlel. Měl s lidmi naprosto jiné plány. Jenže člověk se už v osobě svých prarodičů postavil proti Bohu a tato vzpoura proti Bohu nabývá čím dále tím opovážlivějších rysů. Všechna bezpráví a křivdy, páchané na zemi, tedy jasně ukazují, jak daleko to člověk může dovést a že Satan je kníže tohto světa, jak to tvrdí Bible. A hrozná bezbožnost lidí bude ještě více růst a zacházet ještě dále. Také o tom mluví Bible. Ti, kdo chtějí uplatňovat tuto druhou námitku, převracejí tedy, ať už vědomě či nevědomky, pravdu tím, že nepřímo obviňují Boha, jako by On byl vinen zlými činy člověka. „Ó člověče, kdo jsi ty, že odmlouváš Bohu (nebo: „diskutuješ, přeš se s Bohem“)?“ (Ep. Římanům 9,20) – Toto bychom jim chtěli říci slovy Bible.

3) Jednou z nejnovějších, i když také povrchní námitkou ateistů je tvrzení: Vždyť přece už ani teologové nevěří v Boha. V absolutním smyslu toto tvrzení není na místě. V některých markantních případech však, žel, platí. A nemálo ateistů to konstatuje s netajenou radostí. Bylo by asi těžké zjistit, jak dalece je možné u takových teologů vůbec ještě mluvit o teologiích, tj. „bohoslovcích“. Tací ve skutečnosti stojí na opačné straně a pomáhají připravovat úplné odpadnutí od Božího slova. -

Poslyšme v krátkosti, co napsal věřící profesor teologie dr. Karel Heim z Tübingenu r. 1958, tedy krátce před svou smrtí, jednomu ze svých přátel: „... Neboť Boží slovo, jímž se teologie obírá, je přece svatyně, k níž se člověk má blížit jen s hlubokou pokorou. Jenom ten, kdo učinil naprosto osobní zkušenost s Kristem a zasvětil Mu svůj život, je hoden a schopen (kvůli povolání) se obírat Božím slovem. Musí za sebou mít prožité jasné obrácení. Musí mít jistotu spasení a odpuštění svých hříchů. Tak a jenom tak se stane svědkem Ježíše - svědkem, který bude moci také jiné osoby přivádět ke Spasiteli. To, co říkáte v posledním odstavci o farářském povolání, totiž že jeho dnešní představitelé při své bohoslužbě velice často vykonávají jen nedělní přednášku, která nikoho nevede k pokání, je ovšem až příliš pravdivé. Ale i dnes jsou potěšující výjimky. Jsou zase, zvláště ve svobodných církvích anebo ve stanech, probuzeneční svědkové.“ (R. F. Edel: Vědecká teologie uvnitř svých mezí, str. 4; Marburg, 1963.)

Rozvaž tedy, jestliže chceš vznášet výše uvedenou námitku, že nezáleží na tom, zda někdo je anebo není „teolog“, zda někdo je nebo není biskup či farář, nýbrž zda prožil či neprožil jasné obrácení. Je nutné, aby sám obdržel nový život, život z Boha, a mohl ho zvěstovat druhým. Poslouchej tedy jen takové! Bible říká: „Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže viděti království Božího“ (Ev. Jana 3,3). To platí pro každého, také pro teology. A o „bohoslovcích“, kteří se sice tak nazývají, ale ve skutečnosti žádnými nejsou, mluvil velice vážně už sám Pán Ježíš. Říká o takových: „Všeliké štípení, jehož neštípil Otec můj, ten nebeský, vykořeněno bude. Nechte jich, vůdcové jsou slepí slepých. Povede-li pak slepý slepého, oba v jámu upadnou“ (Ev. Matouše 15,13-15). Proto se zbav myšlenek této třetí námitky! Zavádějí a jsou osudné! Porovnej též 2. Ep. Jana 7.-11. verš. Jestliže jsi byl až dosud ateistou, Bůh Ti chce být nápomocen. Jeho nabídka platí i Tobě. Čiň pokání, pojď k Ježíši a nech si dát svůj život do pořádku! Ale netrvej už dále na svém stanovisku! Jinak se dožiješ zlého překvapení; neboť setkání s Pánem Ježíšem se nevyhneš. Vůdce socialistů August Bebel kdysi řekl: „Přirozeně že žádný Bůh není;

ale jestliže nějaký je, pak jsme to my, kdo jsme byli balamuceni."

Několik slov posměvačům

Jeden mladík mi napsal dopis. Vyjádřil v něm posměch nad Božími věcmi. Uvedl též jednu posměšnou báseň od básníka Heinricha Heineho. Odpověděl jsem mu toto:

„Milý W.! Dostal jsem Tvůj dopis a mám z toho radost, že se Ti v Tvém povolání líbí... Báseň od Heineho, kterou jsi připojil v opisu, se mi vůbec nelíbí. Heine byl vskutku dlouhou dobu svého života velikým posměvačem. Později však toho trpce litoval, jak plyne z jeho básně, kterou napsal na sklonku svého života, jejíž první sloka zní takto:

Rozbita leží stará lyra u skály, jež se Kristus zve. Ta lyra, která ke zlu byla, buzena duchem temným zle, ta lyra, která k vzpouře zněla, pochyby, posměch, nevěru pěla. Poklekám, Pane, volám z tísně: Odpusť mi, odpusť moje písně!

Ale jen velice málo lidem se dostalo té milosti, že ještě krátce před svou smrtí se obrátili a unikli tak spravedlivému Božímu soudu. Jedním z největších ateistů a posměvačů byl francouzský filozof Voltaire. O jeho konci a smrtelném zápasu jsou skutečně otřesná svědectví. Ani jeho lékaři se už nemohli dívat na ten boj, v němž se již ukazovalo něco ze zásvitu plamenů pekla. Voltaire, který byl po celý život nevěreckým posměvačem, chtěl těsně před svým koncem všechno odvolat a obrátit se ... jenže bylo **navěky pozdě!**

Proto je tak nesmírně důležité neodkládat obrácení, ale **n y n í**, ano, dnes přijmout Ježíše Krista jako Pána a Spasitele do svého srdce a domu. On prolil Svou drahou krev na golgatském kříži za naše hříchy a naši vinu, a strpěl hrozný soud, který jsme já i Ty zasloužili. Ale spasitelné dílo Ježíše musí člověk přijmout osobně. Jinak to nejde. „Neboť časy této neznámosti přehlédaje Bůh, přikazuje nyní lidem všechněm všudy, aby pokání činili, protože uložil den, v kterém souditi bude všecken svět v spravedlnosti skrze toho muže (tj. Pána Ježíše!), kterého k tomu určil, a všem o tom podal důkaz, vzkřísiv Ho z mrtvých“ (Skutky ap. 17,30-31). Musím Ti to naprosto vážně vytknout, jsa k tomu puzen láskou, ale i velikými obavami o Tebe. Bůh se až dosud vypořádal s každým posměvačem. A každému říká se svatou vážností: „Nemylte se, Bůh nebude posmíván!“ (Ep. Galatským 6,7). A to, že - jak píšeš - „v Boha nevěříš“, Ti sotva mohu uznat. Bible říká, že i dáblové věří v Boha - ale třesou se (porov. Ep. Jakuba 2,19). Ostatně o takové nějaké věření hlavou, o nějaké: mít za to, že je Bůh, tu nakonec vůbec nejde. To člověka nezachrání před věčným soudem. Jde však o toto: přinést Ježíši všechny své hříchy a celou svou vinu, přijmout Ho do srdce a začít s tímto slavným Pánem nový život. Mohu Tě ujistit, že to je něco úžasného. A z celého srdce bych Ti přál, abys tento krok učinil..."

Potud dopis. Mým přáním a modlitbou je, aby onen mladík se vzchopil a hledal Pána Ježíše, který také jeho miloval a který by se na této zemi rád stal i jeho Pánem a Spasitelem. Protože ani on se nevyhne setkání s Kristem.

Jistě, je to pravdivé, že Bůh se vypořádá se všemi posměvači. Již vzpomenutý Francouz Voltaire řekl r. 1778, že budovu křesťanství, k jejímuž postavení bylo třeba rukou dvanácti apoštolů, zboří jednou rukou. Prorokoval, že Bible už brzy vůbec

nebude čtena. K tomu účelu vydal mnoho hanopisů, vyrobených ve vlastní tiskárně. Voltaire zemřel se slovy: „Teď budu uvržen do pekla!“ Veliký Bůh to později přivedl k tomu, že ve Voltaireově tiskárně byly tištěny Bible. - Také Angličané Gibbon a Hume, Voltaireovi současníci, se pokoušeli vymýtit křesťanství. Edward Gibbon si svými knihami vydělal mnoho peněz. Mohl si koupit veliký statek. Když r. 1794 zemřel, byl tento statek prodán a získaný obnos použit na šíření evangelia. Když r. 1776 zemřel v Edinburghu David Hume, způsobil Bůh v tom městě veliké duchovní probuzení. Byla založena význačná společnost pro rozšiřování Bible a k prvnímu jejímu jednání došlo právě ve světnici, v níž Hume zemřel. Jak úžasný, jak veliký je Bůh! Bible o Ném říká: „Posměvačům On se posmívá“ (Přísloví 3,34). „Ten, jenž přebývá v nebesích, směje se, Pán posmívá se jim“ (Žalm 2,4).

Dnešní doba je obzvláštní měrou dobou posměvačů. Bible to předpověděla. „Toto nejprve vědouce, že přijdou v posledních dnech posměvači, podle svých vlastních žádostí chodící...“ (2. Ep. Petra 3,3; porovnej též Ep. Judy 18. v.). Jejich posměch se také velice zaměřuje proti Bibli. Ale my nemusíme Bibli obhajovat. Lev se hájí sám. Ano, Bible napadá lidi. Říká jim, jak jsou špatní. Proto se tak mnoho lidí bojí Bible. Protože Boží slovo je pravda, zasahuje lidi hluboko v jejich svědomí; protože jim nedá ani na chvíli pokoj, chtěli by se Bible zbavit, jako jeden tulák rozšlapal zrcadlo, protože mu ukazovalo, jak je neupravený a špinavý. Polož na sebe všechny knihy, které už byly napsány proti Bibli, a budeš jich mít sloupec vyšší než je Eiffelova věž. A potom vedle nich polož Bibli. Ona vždy zůstává vítězem a přežije všechny své nepřátele. Bible nezná žádné rozpory. Ani jeden výsledek vědy - ať archeologie, fyziky či geologie - není v rozporu s Bibli. Měl by snad Ten, jenž stvořil celý vesmír a všechnu moudrost, odporovat sám Sobě? Bible je dokonalá. Pravé zlato nemusí být pozlacováno, a rubíny nebývají přibarvovány. Nemusíš rozsvěcovat žádnou svítilnu, abys mohl vidět slunce. Slunce ovšem také nepotřebuje dokazovat, že je sluncem; ono jím jest. Podobně tomu je i s Bibli. Nese Boží pečeť. A tato Bible Tě důtklivě napomíná: Setkej se s Ježíšem ještě zde a dnes! Jinak se s Ním budeš musit setkat na soudu, ale nenajdeš už žádnou milost. Protože lidem je uloženo jednou umřít - potom ale bude soud (Ep. Židům 9,27). Rozhodni se, dokud jest ještě čas! Setkání s Ježíšem se nevyhneš.

Několik slov obrovskému zástupu formálních křesťanů

Ve známé londýnské sbírce voskových figur paní Tussaudové můžete uvidět na schodech stojícího policistu. Již mnozí ho chtěli oslovit a zeptat se ho, kam ty schody vedou; teprve pak si ale povšimnuli, že to je pouhá figura z vosku. Vypadá tak opravdově, tak neuvěřitelně skutečně, jako by to byl opravdu skutečný anglický policista. Je to však pouhý klam. Podobá se mu jen navenek. Prošel jsem všemi sály té zvláštní výstavy. Všude bylo vidět totéž: proslulé osobnosti všech možných kategorií: králové a maršálové, politikové, umělci a vědci. Je to až k nevíře, jak jsou podobni originálu. A neuvěřitelné je i to, jak mnozí návštěvníci, jakmile přijdou do výstavních síní, zmlknou. Člověk by si myslel, že se spíše budou smát, ale ne – většina z nich jakoby oněměla. Selhává jim řeč. Neboť ty figuríny působí tísnivým, skličujícím dojmem. Jsou bez života. Jenom jejich vnější rozměry, barva a tvary odpovídají bývalé skutečnosti. Jak mnoho lidí dnes usiluje o takovou podobu navenek, o křesťanský kabát, o zevní křesťanskou formu! Tak podle jednoho

statistického průzkumu bylo v SRN 97 % všeho obyvatelstva pokřtěno. Ale za touto fasádou národní církve, do níž je téměř každý vnesen jako nemluvně, a z níž je každý vynesena v rakvi, bydlí jen málo skutečné víry. Je to až k hrůze, jak mnoho klamu a zdánlivosti nás obklopuje. Pastor J. Busch jednou řekl: „Kdo není červený, je načervenalý, a kdo není křesťan, je křesťanský." Jakou pravdu tím vyslovil! Právě toto je bídou dneška: máme křesťanství bez Krista. Je tu náboženství, ale není tu život. Jsou tu křesťanské formy, ale žádná moc. Je tak mnoho učených křesťanských lidí, ale tak málo srdnatých vyznavačů. Je tu tak mnoho vysoce znějících slov a názorů, ale tak málo mužů, kteří by stáli na skálopevném základě ryzí biblické zvěsti. Neboť to je ta opravdu matoucí skutečnost dnešní doby, že i zlo se zastírá okázalým křesťanským pláštěm. Jak výstižně dopadají na naši přítomnost slova Bible: „Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpečí. Neboť nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubití, pyšní, ruhači, rodičů neposlušní, nevděční, bez zbožnosti, bez přirozené lásky, nesmiřliví, utrhači, nezdrženliví, krutí, nemilující dobré, zrádci, smělí, nadutí, více milovníci rozkoše nežli Boha, majíce formu zbožnosti, ale zapírajíce její moc; od takových se odvracej!" (2. Ep. Timoteovi 3,1-5, podle elberf. překladu Písma).

Jestliže patříš k obrovskému zástupu takových formálních vyznavačů, uvědom si jedno: jenom ten je opravdu křesťan, kdo obdržel od Krista nový život. A Ty Ho musíš uznat za Pána nad svým životem. Pouhé jméno, podobnost a zdánlivá skutečnost nemají před Bohem žádnou cenu. Je tomu jako s autem. Navenek je vyleštěno na nejvyšší lesk. Motor je v naprostém pořádku. Pneumatiky, brzdy, všechno je v bezvadném stavu. Dokonce i startovací klíček je zasunut. Jenže v nádrži není žádný benzin. Chybí palivo. Mohl bys nejvýše sjet s nějakého kopce dolů. Ale zcela jistě nadejde chvíle, kdy budeš s takovým vozidlem v koncích, kdy zažiješ zlé překvapení. A jak mnozí, podle uvedeného obrazu, nemají žádný benzin! Jedou si pohodlně po široké cestě dolů, stále dál a níže. Je to ovšem špatný směr. Všichni dosáhnou cíle, s nímž vůbec nepočítali.

Kdo by sečetl obrovský zástup pokřtěných, matrikových křesťanů, obrovský počet chytráků, kteří se „pojistili", kteří se domnívají, že jednou budou moci předložit svatému Bohu nějaký křesťanský dokument? Kdo by sečetl množství „příležitostných křesťanů"? Při křtu, confirmaci, biřmování nebo svatbě můžeš vidět jejich zaparkovaná auta. A když jsou k tomu nuceni, také u hřbitovní kaple. Jakým klamným zdáním se dnes svět obestírá! Široká cesta, která vede do věčného zahynutí, má vskutku široký křesťanský chodník. Tento sice nevede hlubokým kalem, ale končí také, stejně jako ta cesta, ve věčné záhubě. Jde po něm nescíslné množství lidí, kteří jsou jisti sami sebou, a s bezstarostným srdcem. Nalézají se v nejlepší společnosti. Symbol křesťanství nesou vysoko. Mají jméno, ale chybí jim život. Co však říká o formálních křesťanech Bible? „Máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtev" (Zjevení 3,1). A jinde: „Mají tvářnost zbožnosti, ale moc její zapírají..." (2. Ep. Timoteovi 3,5). Zkus se sám, zda máš život z Boha, anebo zda jsi jenom formální křesťan! Pán Ježíš Ti chce dát již zde na zemi pravý život. Jinak se s Tebou bude muset setkat jako Soudce. A setkání s Ním se nevyhneš.

Bud' – anebo

Bud' zde na zemi – anebo jednou na věčnosti. Jednou se s Ním budeš muset setkat. Rozhodnutí, zda to bude zde, anebo až tam, záleží na Tobě. On Tě vybízí k

rozhodnutí, ale nenutí. Bůh chce jenom dobrovolníky. Tento spisek by Ti rád pomohl, aby ses rozhodl správně. Dnes se Tě Bůh ptá, jak odpovíš na čin Jeho lásky. Můj i Tvůj hřích byl souzen na golgatském kříži na Pánu Ježíši, Božím Synu. A protože naše hříchy jsou tak těžké, odsouzení hodné, jednal tam Bůh se Svým milovaným Synem jako s nějakým vyvržencem, jako s obyčejným hříšníkem. Jistě, jak nevyzpytatelná je Boží láska, že mohla nalézt takovouto cestu a vydat se po ní! Ale kolem této nejradostnější zprávy na světě, kolem tohto mimořádného hlášení nemůžeš jen tak beze všeho přejít. Ono úžasné poselství má být přijato. Je to nejdůležitější rozhodnutí v životě člověka. A Bůh Ti dnes dává příležitost, aby ses rozhodl. Je to dar nezměrné ceny, pokoj, radost, štěstí a věčný život – to všechno je tu pro Tebe. Jenže musíš to přijmout, musíš si to pro sebe vzít. Patří k tomu dva kroky:

1) Vyznání, že jsi zasloužil zlořečení, smrt a trest, které Ježíš, spravedlivý Boží Syn, vytrpěl na kříži. Vezmi to se svým hříchem opravdu vážně! Hluboce se pokoř a nezatajuj svou vinu! Překonej všechny ostych před modlitbou a mluv k Bohu nahlas. Neboť: „Jestliže budeme vyznávati hříchy své, věrný jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nepravosti" (1.Ep. Jana 1,9).

2) Poděkuj srdečně a s plnou důvěrou za odpuštění svých hříchů! To, co Pán Ježíš dokonal, platí neomezeně i pro Tebe. Nemusíš čekat na nějaké pocity. Naprosto stačí Tvá víra, která dětinně věří Božímu příslibu. Ano, potom smíš vědět, že rozsudek byl zrušen. Smrt a ďábel jsou poraženi. Neboť Ten, „který vydán jest pro hříchy naše ... vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše" (Ep. Římanům 4,25). Jeho přeslavné zmrtvýchvstání je pečeti Jeho smířčího díla. Mé srdce tu má všechnu příčinu klanět se! Ale jako je jisté, že Syn Boží přišel na tuto zemi, stal se člověkem a zemřel na zlořečeném dřevě, „aby každý, kdo věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný", stejně jistě Bible také požaduje, aby „ti, kteří živi jsou (tj. ti, kteří skrze Jeho smrt a vzkříšení obdrželi věčný život), již ne sami sobě živi byli, ale Tomu, který za ně umřel i byl vzkříšen" (2. Ep. Korintským 5,15). Nám se jistě velice líbí, že jsme získali právo na nebe, ale tak lehko zapomínáme, že Pán Ježíš má také určité právo na celý náš život. Rozhodnutí nyní záleží na Tobě. Bible říká: „Osvědčuji vůči Tobě dnes nebem a zemí, že jsem život i smrt předložil, požehnání i zlořečení; vyvol sobě tedy život, abys živ byl..." (5. Mojžíšova kniha 30,19). Dobře to rozvaž: zde nebo tam - setkání s Ježíšem Kristem se nevyhneš!

„Hrozná jest upadnouti v ruce Boha živého“ (Ep. Židům 10,31)

„Protož činite pokání, a obraťte se, aby byli shlazení hříchové vaši!“ (Skutky ap. 3,19)

„Blahoslavený jest ten, Jemuž odpuštěno přestoupení, jehož hřích přikryt jest!“ (Žalm 32,1)

F. König

Máte nějaké otázky? Napište nám. Rádi Vám odpovíme:

Šíření písma svatého

Spolek pro šíření křesťanské literatury

Nabočany 19

538 62 Hrochův Týnec